

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6XECdo/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	5808899935
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5808899935.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej splnomocnenkyňou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnému J. Z., bývajúcemu v B., Z.. D. XXXX/XX, o vymoženie 781,58 eur s príslušenstvom, vedenej Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 5Er/1340/2008, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. októbra 2012 sp. zn. 1CoE/131/2012, takto

rozhodol:

Dovolacie i odvolacie konanie z a s t a v u j e .
Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho ani odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský“ alebo „odvolací súd“) prvým výrokom označeného uznesenia zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania s odôvodnením, že rozhodnutie okresného súdu nebolo založené na aplikácii komunitárneho, resp. únievého práva, ale výlučne na aplikácii vnútroštátneho predpisu; druhým výrokom potom potvrdil uznesenie Okresného súdu Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 4. marca 2011 č. k. 5Er/1340/2008 - 23, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a v celom rozsahu bola zastavená. Súdnej exekútorke napokon nepriznal náhradu trov konania. Potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

2. Proti takémuto uzneseniu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním výrok potvrdzujúci prvoinštančné uznesenie. Odvolanie odôvodnila odňatím jej možnosti konať pred súdom, ktorým malo dôjsť nesprávnym právnym posúdením veci, keď súd nesprávne aplikoval § 109 ods. 1 písm. c/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Uznesenie je i arbitrárne (a preto nepreskúmateľné), pričom súd nesprávne poučil oprávnenú o možnosti napadnúť výrok odvolaním. Vzhľadom na to navrhla uznesenie v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Dovolanie oprávnená podaním, doručeným prvoinštančným súdu 23. augusta 2016, vzala späť.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona.

5. Podľa § 446 C. s. p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

6. Vzhľadom na späťvzatie dovolania, teda prejav nezájmu dovolateľa v začatom dovolacom konaní pokračovať, preto najvyšší súd (§ 35 C. s. p.) dovolacie konanie zastavil.

7. Najvyšší súd sa následne zaoberal i odvolaním oprávnenej, pri ktorom však dospel k záveru, že na prejednanie tohto oprávneho prostriedku nie je splnená podmienka funkčnej príslušnosti (najvyššieho súdu).

8. Podľa § 161 ods. 1 C. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Táto úprava sa až na možnosť ustanovenia zákonnej odchýlky od vymedzeného pravidla zhoduje so skoršou úpravou procesného práva, podľa ktorej kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (tu por. § 103 O. s. p.).

9. Podľa § 161 ods. 2 C. s. p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Podľa odseku 3 rovnakého zákonného ustanovenia ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie; pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a ak sa nepodari nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví. V týchto prípadoch ide (až na nahradenie slovného spojenia „podmienky konania“ synonymom „procesné podmienky“) o úplné prevzatie skoršej úpravy, nachádzajúcej sa v ustanoveniach § 104 ods. 1 vety prvej a ods. 2 O. s. p.

10. I keď C. s. p. neobsahuje výslovný výpočet procesných podmienok, za ktorých môže súd vo veci konať, a tieto ani výslovne nedefinuje, zo zákonnej úpravy možno vyvodiť, že medzi ne patria tie podmienky na strane súdu a strán konania, ktoré musia byť splnené na to, aby mohol byť dosiahnutý cieľ civilného súdneho konania vyplývajúci už zo základných princípov C. s. p. Na strane súdu k procesným podmienkam patria tie, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Jednou z takýchto podmienok je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť súdu na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania (alebo inak taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nie je možné odstrániť).

11. Z ustanovení C. s. p. vyplýva (§ 34), že o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak a (§ 35) o dovolaní rozhoduje najvyšší súd. Podľa § 355 C. s. p. je proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol zamietnutý návrh oprávnenej na prerušenie konania, vydané v rámci odvolacieho konania, však nemá charakter rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale je rozhodnutím krajského súdu (ako súdu odvolacieho) vydaným v jedinej inštancii.

12. Ak teda C. s. p. obsahuje úpravu funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu len na rozhodovanie o dovolaniach, musí to mať za následok ten záver, že na rozhodovanie najvyššieho súdu o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým tento rozhodol o návrhu na prerušenie konania v odvolacom konaní ako opravný (nadriadený) súd, chýba najvyššiemu súdu funkčná príslušnosť. Takýto záver inak treba považovať za súčasť ustálenej judikatúry občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu - v tejto súv. por. napr. uznesenia vo veciach sp. zn. 6 ECdo 248/2013, 6 CoE 126/2013; 6 ECdo 258/2013, 6 CoE

110/2013; 6 ECdo 308/ 2013, 6 CoE 138/2013; 6 ECdo 14/2013, 6 CoE 141/2013; 6 ECdo 323/2013, 6 CoE 3/2014; 6 ECdo 49/2014, 6 CoE 23/2014 či 6 ECdo 73/2014, 6 CoE 39/2014.

13. Konanie o odvolaní proti takému rozhodnutiu bolo preto potrebné pre nedostatok funkčnej príslušnosti, ako procesnej podmienky, zastaviť.

14. Zastavenie konaní (dovolacieho i odvolacieho) na jednej strane späťvzatím dovolania a na strane druhej nedostatkom procesnej podmienky predstavovanej funkčnou príslušnosťou najvyššieho súdu na prejednanie odvolania zavinila oprávnená. Principiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania jej protistrane, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že povinnému v tomto konaní (odvolacom ani dovolacom) preukázateľne žiadne trovy nevznikli (§ 256 ods. 1 C. s. p. a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.